Et pots posar en contacte
amb nosaltres al
CSA Can Vies i Hamsa.
O trucant al tlf/fax:
92.442.62.53
e-mail: <burxa@mail.com>

LA BURXA★

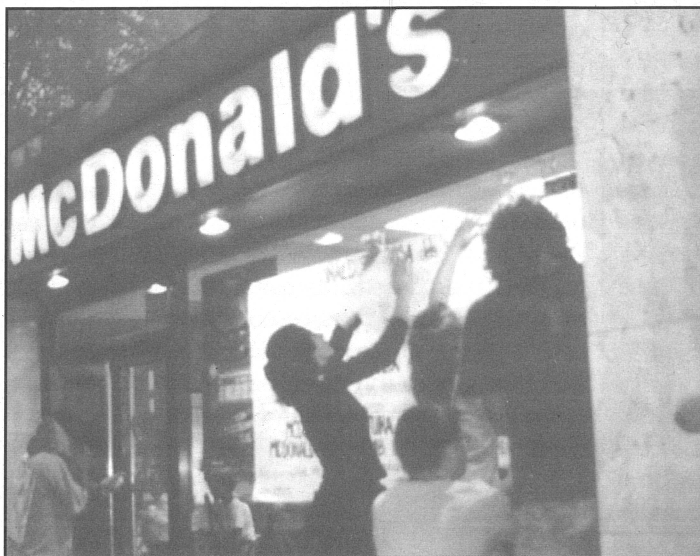
núm.**31**
Octubre de 2000
2.000 exemplars

Butlletí contrainformatiu de la vila de Sants.

La lluita contra la globalització també arriba al barri

Una cercavila reivindicativa i altres actes centren les activitats de l'MRG-Sants.

SANTS.- Al mateix temps que Praga tremolava per les protestes contra la 55ª Conferència de l'FMI i el Banc Mundial, a Sants, més d'un centenar de persones es manifestaven al so dels timbals per denunciar aquest sistema econòmic, que fa els rics cada cop més rics i els pobres cada cop més pobres. Sortint de la plaça de Sants, van avançar per la Carretera, mentres es denunciava amb adhesius gegants i pintades a diferents empreses destacades per la sobreexplotació laboral cap a les i els seus treballadors, l'especulació econòmica de les seves activitats o la seva rapinya del tercer món o el medi ambient; així, establiments de La Caixa, Mc Donald's, Pull & Bear's, Intimissim, Etcetera (Tot a 100), Kiddy's Class o Telefònica van ser posats en evidència. A l'arribar a la plaça dels Països Catalans es va fer una enorme pintada antifeixista i finalment es tornà cap a la plaça de Sants per a fer-hi un berenar. L'únic incident es va produir quan al creuar l'Estació, un dels guardes jurats, en un atac de violència, es va enfrontar a la manifestació, però va ser aturat per la gent, que el va envoltar, i els seus propis companys el van obligar a retirar-se. Finalment es va sabotejar amb pintura una tanca publicitària de Carrefour especialment ofensiva i es va llançar bombes fètides en un Mac Donald's. (Continua a pàg. 3)
Aquesta protesta, va posar punt i



Moment en que la cercavila s'atura al McDonalds de Creu Coberta.

Dossier Informatiu contra el 12 d'octubre

>>>pàgines centrals

Problemes amb l'emplaçament de l'Escola d'Adults

>>>pàgina 4

El projecte urbanístic Barça 2000, aturat

>>>pàgina 4

El Correllengua passa per Sants

SANTS.- El darrer dissabte de setembre es van celebrar els actes corresponents al pas del Correllengua per la vila de Sants. Els actes consistiren en un cercavila que sortí de la Plaça del Mal Nom (oficialment la Plaça Espanya) i que finalitzà a la Plaça de Sants en el qual hi participaren unes 50 persones. El cercavila tingué un caràcter marcadament festiu, amb grallers, timbalers, gegants i diables. Un cop acabat, tingué lloc un acte en el qual es llegí el manifest del Correllengua d'enguany.
(Continua a pàg. 3)



Els gegants de Sants, amb el Correllengua.

Tres antifeixistes a punt de ser empresonats

Els antecedents per insubmissió s'han sumat a la condemna per participar a la manifestació del 12-O.

SANTS/VILAFRANCA.- Sembla ser que la lluita contra l'acte ultra al barri pel dia 12 d'octubre no deixarà de ser mai actualitat, ni font de problemes. Ara toca, als jutges, la segona part de la repressió institucional contra l'antifeixisme; després de les càrregues i detencions indiscriminades practicades per la policia contra les protestes antifeixistes, va arribar el judici contra els detinguts l'any 1998, condemnats tot i les contradiccions policials i els testimonis de la defensa; i el passat 15 de setembre, el jutge del Penal nº 13 de Barcelona va ordenar l'ingrès a presó de tres dels set condemnats (el David, el Jordi i el Carles), a pesar de que la pena és de 18 mesos. La raó d'aquesta decisió és l'existència d'antecedents penals per insubmissió, el que jurídicament obliga la la seva entrada en un centre penitenciari. Ràpidament, diferents col·lectius i entitats, entre les que n'hi ha algunes de Sants i Hostafrancs, van començar a organitzar una campanya de solidaritat per tal d'evitar l'empresonament. Aquesta campanya consta de dos vertents, per una banda es tracta de pressionar diferents institucions per tal que demanin l'indult al Consell de Ministres.
(Continua a pàg. 3)
La tramitació d'aquesta petició seria causa suficient per suspen-

Fortes protestes bloquejen la cimera del BM i l'FMI a Praga

Una de les redactores de la Burxa va viatjar a Praga. Aquesta és la crònica que ha realitzat tot havent arribat a Barcelona.

Una persona és declarada *"non grata"* a la frontera

L'enorme control policial que va assetjar Praga aquests dies ja es va fer notar a la frontera amb Txèquia, on se li va impedir l´entrada al país a una persona, al ser declarada "non grata". I malgrat les pressions a l'ambaixada espanyola i diverses protestes no va poder atravessar la frontera. I això pel sol fet d´haver participat el mes de juliol en una assemblea de l´INPEG (plataforma que va coordinar les protestes a Praga), i haver estat identificat passejant per la ciutat. Així que, amb els ànims més baixos, van arribar el 25 de setembre a Praga els tres autocars que havien sortit de Barcelona dos dies abans, just després de finalitzar una massiva mani-festa de rebuig a les polítiques del Banc Mundial i el Fons Monetari Internacional.

Esclata la ràbia

Amb l'inici de la 55ena assemblea anual del BM i l'FMI el 26 de setembre les protestes i descontent van assolir el seu punt àlgid. A la ciutat txeca van ser al voltant de 20.000 persones les que es van manifestar contra aquestes institucions claus per impulsar la globalització econòmica, generadora de pobresa, desigualtats, desastres ecològics, socials... La manifestació, que constava de diverses columnes va intentar arribar fins al Palau de Congresos, on se celebrava la cimera. Els italians *"Ya basta"*, amb escuts, màscares i divers material de protecció van intentar atravessar el cordó policial, però va ser com donar-se cops contra una paret (formada per antiavalots, tancs, i al darrera, l´exèrcit). Un altre grup de persones van aconseguir bloquejar totes les sortides de la zona sud del Congrés, fent que els delegats quedessin retinguts a dins i la majoria haguessin d'agafar el metro per abandonar l´edifici. Mentrestant, unes altres van aconseguir arribar fins al mateix Palau de Congressos, després de forts enfrontaments amb la policia. Però aquí no es va acabar tot, sinó que les protestes, plenes de ràbia, es van dirigir cap a bancs i multinacionals com McDonald´s i KFC, que van acabar destrossades. És la resposta a l´explotació, destrucció i misèria que amb la seva actuació provoquen cada dia a la majoria de la població aquests bancs i multinacionals.

Creix la intimidació policial i unes 900 persones són detingudes

La repressió per part de la policia i l'Estat (queda un cop més demostrat que aquest actua a favor dels grans interessos econòmics) va venir en forma de detencions indcriminades i arbitràries, que es van anar produint des del mateix dia 26 i durant els dos dies següents. Centenars de persones van entrar a presó i moltes d´elles van ser torturades (darrera les càmeres la policia ja es comporta totalment tal com és). Davant d´això una gran manifestació de protesta va recòrrer el centre de Praga i el dia següent va tenir lloc una concentració davant del Ministeri d'Interior. Aquesta va acabar amb gairebé un centenar de persones detingudes, de les quals unes 50 eren de l´Estat espanyol. Al cap d´unes hores, degut a les fortes pressions (des de Praga i altres ciutats – a Barcelona es va ocupar el consulat txec -), van ser alliberades i deportades a la frontera tots aquells i aquelles de l´Estat espanyol, excepte dues persones que passaran a judici. I encara queden centenars de txecs i txeques que són a la presó (i altres estrangers), i sobre els que es tém que s'aboquin dures i injustes penes per protestar contra el BM i l´FMI, que van veure entorpida la seva cimera i van decidir concloure-la amb un dia d´antel·lació.



Les pancartes van ser molt vistoses.

ACCIÓ SOLIDÀRIA AL MONUMENT DE LA PLAÇA ESPANYA

HOSTAFRANCS.- Amb vàries pancartes que despenjaren cinc persones des de la part més alta del monument de la plaça Espanya, el Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista va voler denunciar la situació en que es segueixen trobant les comunitats indígenes a Chiapas tot i les eleccions de fa dos mesos. L'acció es desenvolupà el diumenge 24, just un dia abans que Clinton i Zedillo es reunissin a la cimera del Fons Monetari Internacional i el Banc Mundial que es celebra a Praga.

PRAGA 2000

Poema que ens han fet arribar.
Escrit per una noia del barri.

De sobte penso que estaràs
avançant cap al palau de congressos
on l'FMI i el Banc Mundial
planifiquen la mort al nou milenni
i la recepta més eficaç per a sotmetre'ns
a la fam genocida del mercat
se m'acut que deus estar nerviosa
esperant l'arribada dels eurocops
formats per imposar silenci a òsties
com de costum.
Qui sap
en aquest precís moment que viatjo al metro
tornant d'una concentració davant jutjats
-tercer judici del mes a l'okupació
i el curs tot just ha començat-
què deveu estar fent ara mateix.
Us imagino embestint amb valentia
contra el dispositiu policial
potser ja t'eriça la pell l'adrenalina
i estàs pensant que val la pena
viatjar fins l'últim racó de món
per viure l'instant de revolta irrepetible
l'espurna precursora de revolucions
que s'encén de tant en tant en els conflictes.
Ara és el preu inestable del gasoil
pagesos i pescadors van a la vaga
mentre els paràsits reunits a Praga
gestionen el futur de tots nosaltres
quan ningú els hi ha demanat.
Són els mateixos de sempre
reis emperadors generals inquisidors
patrons directius polítics tecnòcrates executius
són els tirans de la història
són els que ahir en nom de Déu i de la raça
i avui en nom de les lleis de mercat
del lliure comerç i de la democràcia
perfeccionen l'engranatge del sistema
i ens acusen de violentes si provem
d'aturar l'espiral de misèria ni que sigui opinant.
A les notícies
imatges de policies flamejant
de cops de porra contra els manifestants
de detencions de ràbia.
I aquí continua l'a-normalitat:
els supermercats són plens
la gent comprem millor com més barat
les botigues de roba fabricada a Indonèsia
reventen d'adolescents anorèxiques
que es retorcen dansant al ritme d'MTV.
La globalització rutlla!
i han descobert que la Coca-Cola
té un component derivat de la farlopa
vés per on! -diu un- doncs ja ens va bé
així ens estalviarem el gram de coca
el proper week-end.
Que ja toca.



Manifestació anticapitalistad'unes 5.000 persones el passat 23 de setembre a Barcelona.


Llançant un còctel molotov contra un camió de manegues d'aigua.

Accions de sabotatge anticapitalista

En un comunicat anònim fet arribar a aquesta redacció s'informa de diferents accions de segellament de panys la nit del 26 de setembre, dins del marc de la jornada internacional de lluita anticapitalista. Al mateix comunicat s'especifica que els objectius triats van ser 23 entitats bancàries, 6 immobiliàries, 3 supermercats adscrits a cadenes multinacionals, un KFC, un Pans & Co. i una agència d'assegurances, tots ells responsables de la bogeria capitalista que hipoteca les nostres vides. En un to poètic ens recorda que l'acció directa és un camí tant vàlid com qualsevol altre per canviar la societat.

Parlaments, diables i música a la plaça de Sants

(ve de la portada)

En el manifest es remarcava la necessitat d'adoptar una estratègia de resistència lingüística davant la incapacitat de les polítiques institucionals per aturar els atacs que la llengua catalana pateix per part dels estats espanyol i francès en tots els racons dels Països Catalans. També intervingueren un representant de la Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL), entitat que organitzava l'acte, i un jove del barri participant a la Plataforma cívica per un 12 d'octubre en llibertat que va llegir un manifest. Tancà la diada l'actuació d'un cantautor provinent de Ses Illes. El Correllengua es va iniciar el 10 de setembre a quatre llocs de la geografia catalana. Les quatre flames han seguit quatre recorreguts diferents que confluiran el proper 9 d'octubre a la ciutat de València en la manifestació corresponent a la diada del País Valencià. Per cadascun dels pobles i ciutats per on han passat, les torxes han estat rebudes amb cercaviles i activitats festives com les que el passat 30 de setembre tingueren lloc a la vila de Sants.

Durant el cercavila es denunciaren grans empreses i multinacionals

(ve de la portada)

final d'una campanya que la secció santsenca de l'MRG estava duent a terme, i que va consistir en diversos actes informatius, un passi de cinema a la plaça Màlaga i la preparació d'una delegació que va anar cap a Praga. Precisament, un dels membres de l'MRG-Sants, va ser declarat persona non grata pel govern txec, pel que no va poder entrar al país, quedant retingut a la frontera alemanya i havent de dormir dins d'un cotxe.

L'Assemblea de Barri, com a resposta va decidir declarar persona non grata a Sants el cònsol txec a Barcelona, assegurant que es prendrien mesures en cas que aquesta persona tractés de venir a Sants.

Possiblement el jutge no dicti ordre de presó a curt termini

(ve de la portada)

dre, momentàniament, l'aplicació de la condemna; per ara tots els grups parlamentaris catalans, excepte el PP, i diferents ajuntaments com els de Vilafranca, Ribes del Garraf, Arbúcies o Masquefa ja s'han posicionat en aquest sentit. L'altra part de la campanya es basa en la denúncia social d'aquests fets, recollint signatures, suport d'entitats i sortint al carrer per tal que la societat sigui conscient del que significa que tres joves puguin perdre la seva llibertat pel delicte de ser antifeixistes i antimilitaristes.

A nivell de barri es va organitzar una encartellada popular el dilluns 18 de setembre on van participar unes trenta persones (la convocatòria estava en principi motivada per l'atac feixista amb còctels molotovs al Centre Social de Sants) i una concentració davant la seu del Districte el divendres 22, simultània als actes similars realitzats a una desena de pobles, on van assistir més de cinquanta participants. Finalment, el diumenge 24 més de 700 persones van recòrrer el centre de Barcelona pel mateix motiu, i el divendres 29 unes 150 van fer el mateix a Vilafranca.

Tot i que el jutge encara no ha assenyalat un dia d'entrada a presó, tampoc n'ha dictat la suspensió, i és per això que es mantenen les concentracions davant dels districites i ajuntaments tots els divendres a les set hores de la tarda. Les últimes notícies indiquen que, en vista de la resposta que hi ha hagut (sobretot les mocions per l'indult), el jutge no dictarà ordre d'ingrés. Mentrestant, es continuen demanat a totes les entitats del barri que donin el seu recolzament a aquests nois, ja que de fet, ells són perseguits per solidaritzar-se amb el veïnat de Sants oposat a l'acte feixista.

El projecte Barça 2000, aturat

(ve de la portada)

Fa just un any, el nº19 de la Burxa obria amb un extens article sobre el Pla urbanístic Barça 2000, on es feia ressó de les mobilitzacions que el veïnat de les Corts i de Collblanc estaven realitzant des de la primavera per tal d'impedir la realització de l'ambiciós projecte. El Barça 2000 consistia en la construcció d'un faraònic centre lúdic-comercial als terrenys que el Fútbol Club Barcelona té al voltant del Camp nou, i que ocuparia uns 300.000 m² dedicats a úsos totalment aliens als esportius: 150 centres comercials, 50 restaurants, 28 cinemes, exposició de productes, servei d'espònsors, agències de viatge, tres museus, quatre pavellons temàtics... Les espectatives dels promotors calculaven en 7,2 milions els visitants que rebria el centre. En assabentar-se de tot el tinglado, la resposta veïnal no es va fer esperar. Es tractava d'un projecte especulatiu que ni tant sols respectava la normativa urbanística; era evident que l'impacte en l'entorn no seria positiu: edificabilitat abusiva, contaminació acústica, desequilibris en l'economia del barri, augment del tràfic... El Barça 2000, rebatejat com a *"Núñezlàndia"*, a més de despertar una forta oposició veïnal, va rebre crítiques d'arquitectes, urbanistes i de sectors universitaris. Doncs bé, un any després, amb Joan Gaspart com a president del FC Barcelona, ha trascendit a la premsa oficial que el projecte urbanístic ha deixat de ser prioritari per al club, i que considera important reorientar-lo per tal de trobar punts de coincidència amb el veïnat. Precisament, aquest ha rebut la notícia amb satisfacció i també cautela: cert és que els mesos de mobilitzacions, manifestos, i actes han donat fruit, però també és cert que el Barça *"és més que un club"*.... Paral·lelament la FAVB (Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona) ha declarat que no acceptarà *"un canvi de cromos, que s'aparqui el Barça 2000 i es torni a impulsar la idea de fer instal·la-cions esportives a Can Rigalt, que és una zona verda i parc metropolità i no permetrem que es modifiqui la seva calificació".*

Expedient X

Objecció festiva

Senyors conciutadans, des de aquesta tribuna vull fer una crida a totes aquelles persones amb una mica de sensibilitat humana i social, una crida als sectors populars d'aquesta vil·la i a tota la gent solidària. Una crida per anar a treballar el 12 d'octubre, mostrant així el nostre rebuig a una festa que considerem al·liena i imposada, una festa que enalteix valors "*nacionals*" i racistes, d'un estat imperialista i opressor, que s'enorgulleix del genocidi a Amèrica Llatina. No senyors, no volem enaltir valors que no són nostres ni celebrar cap genocidi i per aquest motiu proposo l'objecció festiva, o sigui com l'objecció militar o fiscal, però negant-nos a celebrar una festa amb la qual no ens identifiquem. Per duur a terme aquesta objecció farem servir la desobediència civil, haurem de presentar-nos al lloc de treball, sempre avisant prèviament als nostres patrons, una vegada a la porta si aquesta està oberta entrarem i farem la nostra feina habitual, si no, ens asseurem a la porta durant la nostra jornada, és aconsellable emportar-se un llibre i alguns entrepans per fer el dia més agradable. També podem fer ús de l'acció directa i forçar la porta per entrar i realitzar la nostra feina. Una vegada realitzada la jornada laboral durant aquest dia festiu, tant si ha sigut al lloc de treball com a la porta, exigirem a través del nostre comitè d'empresa o directament al nostre patró un dia festiu en una data que volguem o bé amb la qual ens sentim més identificats com el 19 de juliol, el 8 de març o el 28 de juny. Si aquest dia no volem o no podem anar a treballar i us sentiu solidaris amb aquesta proposta podem optar per una mena de prestació social substitutòria, que consistiria en col·laborar i participar en la diada antifeixista, per la diversitat cultural i la justícia social que es celebrarà els dies 11 i 12 d'octubre a la plaça dels Països Catalans. No volem fer festa el 12 d'octubre, farem servir la desobediència civil i l'acció directa fins que aconseguim que treguin aquesta data del calendari festiu i posin una amb la qual ens identifiquem plenament, per primera vegada i que no serveixi de precedent... volem anar a la feina. ¡Senyors conciutadans! El 12 d'octubre tothom a treballar.

Butlleta de subscripció

Nom, col.lectiu, etc...

Adreça...

Codi Postal...

Localitat...

Telèfon...

Envia-la conjuntament amb 1.000pts al c/Jocs Florals 42, 08014 de Barcelona, i rebràs la Burxa a casa durant un any.

Emplaçament definitiu per a l'Escola d'Adults?

(ve de la portada)

Sants.- L'Escola d'Adults de Sants-Montjuïc està a punt de complir el seu desè aniversari. Any rere any va consolidant el seu projecte a pesar de l'oblit institucional, i que Generalitat i Ajuntament es vagin passant la pilota però cap dels dos faci res per resoldre definitivament el problema. Després d'estar anys a l'Escola Perú, va ser traslladada a l'Institut Lluís Vives, però només per un curs, ara el plaç s'ha acabat però segueixen sense un destí definitiu. La promesa del Districte sempre va ser cedi'ls-hi definitivament l'edifici de l'Escola Barrufet al carrer Rossend Arús quan aquesta es traslladés al Vapor Vell, però hores d'ara el curs ja hauria d'haver començat i encara no tenen les claus, sense comptar que abans d'instal·lar-s'hi encara hauran de fer les obres de remodelació, a part de la desconfiança que genera la tardança municipal, tenint en compte les moltes "*nòvies*" que li han sortit a l'edifici.

Tot i això, mentre esperen l'emplaçament definitiu, i a pesar de tots els problemes generats per la desídia i la tacanyeria institucional, l'Escola d'Adults ja ha començat les matriculacions, provisionalment al Lluís Vives, amb diferents cursos entre els que destaquen els de Graduat Escolar (que s'impartiran només els dos propers anys, perque ja s'adoptarà definitivament la reforma) i els de català i castellà per a extrangers. Tots els cursos són gratuïts i aptes per majors de setze anys, sense que hi hagi una edat màxima; precisament ressalten que s'ha de perdre la por a estudiar quan ja s'és gran, ja que els diferents nivells permeten que tothom pugui anar al seu ritme sense ridícul, i que es tingui l'edat que es tingui, aprendre sempre és útil i fins i tot divertit. Per a més informació es pot trucar al telèfon:

93.422.98.55

LA BURXA
Suplement Especial
Octubre de 2000
Dossier Antifeixista contra el 12 d'octubre

ARA FA 17 ANYS...



Assistents a l'acte feixista a la plaça dels Països Catalans l'any 1983.

El 1983 fou el primer any que diferents grups feixistes van convocar el Homenaje a la bandera. Van escollir la plaça dels Països Catalans, que feia just quatre mesos que havia estat inagurada. En aquesta mateixa plaça s'havia celebrat un gran concert un mes abans en motiu de la Diada on van assistir-hi unes 60.000 persones. Era un bon lloc per a celebrar el seu acte, ja que era força cèntric i se situava prop del radi d'acció que per aquella època tenien els grups feixistes: les Corts, Infanta Carlota, Calvo Sotelo... A més, escollint una plaça amb aquest nom realitzaven un clar exercici de provocació; de fet, van rebatejar-la amb el nom de plaza de la estación de Sants, i van demanar més d'un cop que s'anomenès plaza de la Hispanidad. La primera convocatòria va ser motivada pels continus greuges que, segons ells, patia la bandera espanyola. Es tractava d'una època de màxim apogeu de l'anomenada "guerra de les banderes". Era normal trobar notícies sobre ajuntaments que es negaven a isar la bandera espanyola, a cremades d'estanqueres, a condemnes de presó per aquests fets, etc... I també era normal trobar respostes d'aquest estil: *"La bandera espanyola merece los máximos honores, y ante su presencia en los actos oficiales inclinamos con respeto y contenida emoción la cabeza para honrar a los muertos, a los vivos y a los que han de nacer, que llevan con profundo orgullo su condición de españoles"* (tinent general Fontenla, ABC 13-10-83, en resposta a l'ausència de la bandera espanyola al Parlament Basc).

Aquell any el Rey celebrava el Dia de la Hispanitat a Granada lloant el regnat dels Reis Catòlics, especialment pels fets ocorreguts al 1492: la conquesta de Granada i el descobriment d'Amèrica. També es referia a temps més actuals: *"al estado corresponde en exclusiva la salvaguarda de la integridad territorial y el empleo de la violencia para restaurar el derecho"*. En plena gestació del GAL, el ministre d'Interior Barrionuevo feia les següents declaracions: *"el gobierno respalda sin reservas ni recelos de ningún tipo la tarea meritoria de la Guardia Civil"*. A Catalunya les autoritats civils i militars celebraven l'efemèride amb una ofrena floral al monument de Colón i participaven a la missa amb la que la Guardia Civil commemorava la Verge del Pilar, la seva patrona. Durant els actes, Jordi Pujol, que juntament amb Pasqual Maragall (alcalde de Barcelona) i Heribert Barrera (president del Parlament) protagonitzaven la representació política, va dir que *"la commemoració representa la projecció d'Espanya al món, i és una de les grans gestes de la història de la humanitat"*.

En els primers anys, la resposta a l'acte feixista va ser qüasi nul·la

Tornant al primer Homenaje a la bandera, la seva convocatòria va provocar un rebombori mediàtic considerable que va omplir algunes portades; el Diario de Barcelona titulava a tota plana *"Los ultras hacen del Pilar su propia Diada"* i El Periódico *"El homenaje a la bandera derivó en un mitin ultra"*. Segons els convocants, unes 74 entitats donaven suport a aquest acte que pretenien que fos familiar i sense politització de cap tipus accentúan el seu caràcter folkloric i creatiu. Entre 2.000 i 3.000 feixistes es van concentrar a la plaça. L'acte es va iniciar amb la isada de la bandera espanyola i la interpretació del Himno Nacional i del Viva España. Després de resar una oració, van intervenir *"un estudiant, una mestressa de casa, i un treballador"*. Després de la intervenció del primer, Margarita Díaz, presentada com una señorita muy joven y linda, va citar a Aribau Maragall i Josep Pla com a espanyolistes de pro i va afirmar que Rafael de Casanova *"sentiría rubor y lloraría si levantase la cabeza y viera como se queman banderas españolas"*. Jesús Laguna, de la Alianza del Trabajo Nacional, va continuar amb el to pompós dels parlaments, començant el discurs d'aquesta manera: *"que no canten canciones fúnebres por España, que no suenen campanas por la muerte de España, porque existirá mientras exista el mundo"*. Va apuntar la *"necesidad de combatir el entorno de droga y depravación que rodea la juventud española"*, es va solidaritzar amb els treballadors de Sagunt (en aquells moments en conflicte), va denunciar l'article 2 de la Constitució pel fet d'anomenar nacionalitats algunes de les regions de l'Estat i va acabar esgrimint que *"España está por encima de los partidos, de cualquier democracia y de la Constitución"*. Durant l'acte es van presentar diverses mostres folklòriques i culturals: la lectura del poema Sí, juro de Emilio Romero, l'actuació de la Tuna de la Facultat de Medicina i de l'Escola de Ballet i Gralles de Sitges. Una d'elles fou interrompuda per un tall al subministrament elèctric, segons els organitzadors, provocat, i a un dels grups li van robar les pertenences.

(continua a la pàg.II)

Els diaris fets a Barcelona van denunciar els actes feixistes als inicis dels anys 80

(ve de la portada)

El Diario de Barcelona describia així el panorama: "Vells falangistes, glòries dels 40 anys, nens marinerets encorbatats que treien a passejar les seves respectives senyores, els feixistes que no ho semblaven -entre el servei d'ordre hi havia algun antic cenetista, infiltrat a aquesta central sindical-, la família amb el fill petit que presentava el seu pare a l'amic ultra del cole; el militar que ensenyava als seus acompanyants una sèrie de fotografies dedicades pels seus companys de professió, el capellà amb la seva sotana i el seu Alcázar -diari feixista de l'època- sota el braç...".
El caràcter lúdic i familiar, com podem veure, va resultar tot un frau. A part dels braços alçats, el Cara al Sol i la simbologia franquista i feixista, al final de l'acte, va quedar clara la intencionalitat del que al cap d'uns anys esdevindria la data més important del feixisme a Catalunya. Un fotògraf del diari abans esmentat va ser colpejat per un grup de quaranta persones, alguns d'ells pertanyents al servei d'ordre. Durant l'agressió un dels feixistes va arribar a treure una pistola, que ràpidament va desaparèixer. La policia va detenir minuts després tres joves relacionats amb l'incident. Mentre eren introduïts dins el cotxe policial, alguns dels concentrats van recriminar l'actuació i inclús van cridar "ETA mátalos".
Aquest va ser el primer any de celebració fatxa a la plaça del nostre barri, i degut a diversos factors no va haver-hi resposta: la feblesa dels moviments del barri, treure importància a l'acte, por als possibles enfrontaments... El cert és que, tot i la continuada davallada de públic, el Homenaje a la bandera es va convertir en una cita obligatòria per al feixisme organitzat de la ciutat, utilitzant un espai públic per fer ressó dels seu ideals.
No va ser fins el 1993 que no es va plantejar una resposta antifeixista directa, i no ha estat fins el present any que la realització del míting no està assegurada. Doncs bé, esperem que en un futur celebrem aquest 12 d'octubre com el dia que es va aconseguir eliminar el feixisme de la plaça dels Països Catalans.









OPINIONS SOBRE LA LLUITA CONTRA EL 12 D'OCTUBRE DURANT ELS ÚLTIMS 15 ANYS

(Entrevistes a un membre de la Comissió contra el 12 d'octubre i un altre de la Plataforma Antifeixista)

EL DIA DE "LA HISPANIDAD Y LA RAZA", CONSTITUÏT DURANT EL FRANQUISME, S'HA CONTINUAT CELEBRANT A CATALUNYA DURANT MOLTS ANYS UN COP FINALITZAT EL RÈGIM. PERÒ TAMBÉ SÓN MOLTES LES RESPOSTES QUE S'HAN DONAT AL LLARG D'AQUESTS ANYS A TOT EL QUE SUPOSA AQUESTA CELEBRACIÓ: DESDE LA COMMEMORACIÓ DE LA INVASIÓ ESPANYOLA AL CONTINENT AMERICÁ, FINS A L'APOLOGIA DEL FEIXISME QUE ES FA EN L'HOMENATGE DE LA PLAÇA DELS PAÏSOS CATALANS.
UNA DE LES INICIATIVES DE REBUIG AL 12 D'OCTUBRE A RESSALTAR ÉS LA QUE VA TIRAR ENDAVANT LA COMISSIÓ CATALANA CONTRA LA CELEBRACIÓ DEL CINQUÈ CENTENARI (CCCCCC).
A CONTINUACIÓ PRESENTEM UNA ENTREVISTA REALITZADA AL RICARD, EXMEMBRE DE LA CCCCCC I EXMILITANT DE LA LLIGA COMUNISTA REVOLUCIONÀRIA (LCR), PER A QUÈ ENS EXPLIQUI QUINS EREN ELS OBJECTIUS I COM VA FUNCIONAR LA COMISSIÓ A FINALS DELS ANYS 80, MOMENT DE CONSOLIDACIÓ DE LA TRANSICIÓ A L'ESTAT ESPANYOL:

***En quin moment es constitueix la CCCCCC i per qui estava integrada?**
R.- Des del moment en què vam saber que s'estava preparant la celebració del Cinquè Centenari de l'invasió d'Amèrica per a l'any 1992 es va veure la necessitat de coordinar-nos des de l'esquerra radical extraparlamentària per tal de denunciar i preparar accions de protesta contra aquesta commemoració. La comissió va estar integrada per vàries organitzacions, bàsicament la LCR, el Moviment Comunista (MC), l'Organització de Suport als Moviments Indis (ISMI) i persones a títol individual que provenien de sectors més llibertaris, tot i que moltes altres persones i col.lectius, com ara l'MDT (Moviment de Defensa de la Terra) s'adherien a les mobilitzacions.
El nostre treball va consistir en organitzar manifestacions el 12 d'octubre, recorrent la Rambla de Canaletes fins al monument de Colon on es realitzaven diferents activitats, i ho vam fer des del 1987 fins al 1992.

***La voluntat política de rememorar el Cinquè Centenari així com d'oficialitzar la celebració del 12 d'octubre estan emmarcats en un moment històric de consolidació del nou capitalisme espanyol. El nou discurs del PSOE s'allunyava més i més de les reivindicacions més combatives de l'esquerra i els moviments socials més actius durant la Transició s'havien diluït en les institucions. Com valoraveu tot això en aquell moment i de quina manera es modificaven els objectius de la vostra lluita?**

R.- Des de la CCCCCC i en general des de l'esquerra radical vam interpretar la celebració del Cinquè Centenari com una revalorització de la conquesta i expoliació d'Amèrica, així com també dels valors imperialistes i racistes que l'envolten. Ni que fos de forma intuïtiva ens adonavem que darrera de tot el muntatge del Cinquè Centenari s'hi amagaven, tot i que amb un envolcall de modernitat, com a mínim dues intencions: per una banda, un projecte de penetració als mercats llatinoamericans (al que estem assistint en els nostres dies), i per l'altra, una represa del nacionalisme espanyol que en aquell moment estava en crisi. El PSOE reforçava un nou discurs espanyolista en un moment de consolidació de les coses sorgides de la Transició. Tot això es va concretar amb l'operació simbòlica del 1992 (Olimpiades, Expo, Vè Centenari,...). Aquesta data va significar doncs un tall important per a l'esquerra. Els milionaris projectes urbanístics i especulatius amb l'excusa de les Olimpiades van colpejar l'actiu moviment veïnal dels anys vuitanta; la repressió va desestructurar el moviment independentista; i l'escassa incidència que vam tenir amb tot lo del Vè Centenari ens va fer veure la poca força que teniem.
L'esquerra que venia de la Transició ja estava esgotada, i si a això li afegim la nostra impotència a l'hora de frenar el gir conservador que impulsava el PSOE, el resultat és un cop dur del què ja no ens vam recuperar.

***Com incideix tot això a la fragmentació i dissolució de la CCCCCC?**
Els esdeveniments de l'any 92 van significar una batalla perduda. A partir d'aquest any encara va haver-hi un intent de reunificació de la LCR i el MC però va fracassar. La Comissió no va continuar per un cúmul de coses: la forta repressió de les darreres manifestacions, les divisions internes així com també el propi plantejament parcial de la CCCCCC. Crec que això últim va ser un gran error i hauria estat interessant fer una cosa més global que inclogués a altres sectors.

***Com cambia la resposta al Dia de la Hispanitat a partir del 1992?**
A partir d'aquest any els sectors més llibertaris van prendre un relleu a la resposta del 12 d'octubre. Apareix altra gent jove amb una altra perspectiva de manera que el contingut va passar a ser més específicament antifeixista i no només contra l'imperialisme espanyol que simbolitzava la conquesta d'Amèrica.

***Quina valoració fas de l'evolució de la lluita antifeixista al llarg de tots aquests anys?**
Valoro molt positivament que hi hagi hagut sempre continuïtat de col·lectius que volen plantar cara al 12 d'octubre i que la participació en els diferents actes hagi anat incrementant. Respecte aquest any crec que el plantejament és molt encertat, s'ha aconseguit una plataforma unitària que aglutina a gent molt diferent.
Pel què fa a l'evolució del CCCCCC i als col·lectius que la integraven crec que va ser una lluita important ja que vam aconseguir resistir als anys vuitanta animant i impulsant els moviments socials. Durant aquests anys ja èrem una minoria dels que havíem estat lluitant durant els anys setanta a més la crisi dels noranta va fer que molta d'aquesta gent no hagi continuat lluitant. Tot i així en l'actualitat molts de nosaltres veiem que les generacions que han pres el relleu tornen a estar molt actives i això ens anima a la gent que hem estat greument ferits per tot allò succeït en aquells anys.

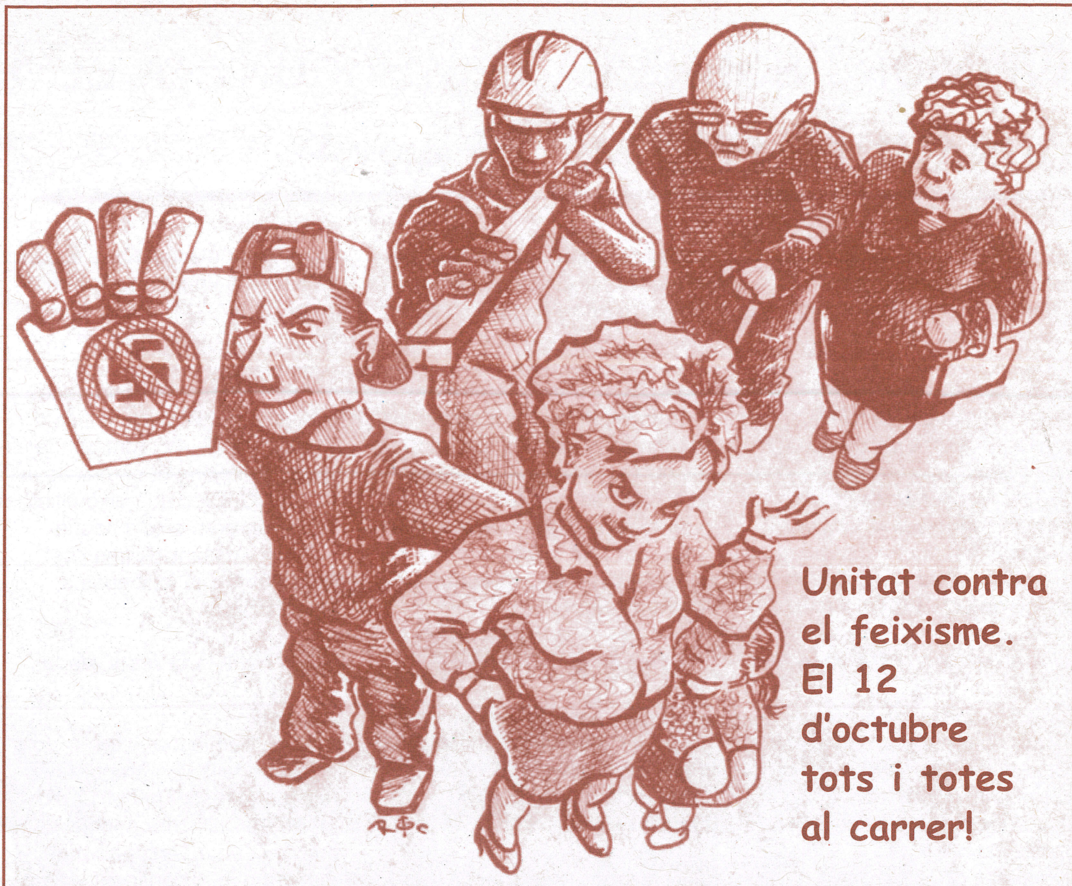
L'ANY 1992 VA SUPOSAR DONCS UN TALL EN MOLTS SENTITS, TAMBÉ EN L'ESTRATÈGIA DE LA LLUITA ANTIFEIXISTA DUTA A TERME EL 12 D'OCTUBRE. ÉS A PARTIR D'AQUEST ANY QUE APAREIX LA PLATAFORMA ANTIFEIXISTA AMB NOVA GENT I NOUS PLANTEJAMENTS. HEM ENTREVISTAT UN MEMBRE DE LA PLATAFORMA ANTIFEIXISTA PER A QUÈ ENS HO EXPLIQUI:

***Com va aparèixer i perquè la resposta antifeixista al 12 d'octubre?**
M- Després de dissoldre's la CCCCCC un grup de gent més lligada als centres socials vem voler seguir donant una resposta contundent a la celebració feixista del dia de la Hispanitat i per això vam seguir convocant una manifestació al centre de Barcelona amb un plantejament clarament antifeixista.

***L'any 1994 va realitzar-se un Festival Antifeixista a Cotxeres de Sants enlloc de la manifestació. A què es deu aquest canvi?**
Les manifestacions dels darrers anys van saldar-se amb nombroses detencions i amb durs enfrontaments amb la policia ja que pretenia impedir la manifestació des del seu inici. A partir d'aquí es fa una valoració i un replantejament dels objectius i es considera que és important aglutinar més gent en la lluita antifeixista de la que potser anava a les últimes manifestacions on hi havia confrontació directa amb la policia. Per això decidim de fer un Festival Antifeixista que inclogui activitats molt variades.

*Com valores l'evolució de la resistència antifeixista?
Per un cantó faig una valoració positiva ja que durant els anys del Festival Antifeixista vam guanyar molta força i altra cop hem pogut tornar a sortir al carrer. A més considero que s'ha fet molt treball de conscienciació en la població civil i aquest recolzament s'ha anat veien en els dos darrers anys, sobretot l'anterior. Però per altra banda crec que si féssim un treball antifeixista real la resta de l'any potser no hauriem d'arribar a tot el muntatge del 12 d'octubre, i aquest treball continuat és una de les nostres grans mancances.

Petita reflexió sobre el 12 d'octubre de 1999



Ara ja fa un any de la passada manifestació antifeixista en la qual la policia va detindre a 26 persones i 14 d'elles van ingressar a presó. No m'entretindré en explicar els detalls d'aquell 12 d'octubre perquè tota persona del barri els va viure d'alguna manera o altra. Tampoc vull caure en la morbositat de tots els mitjans de comunicació oficials que aprofiten la proximitat de la data i les diferents iniciatives que hi ha per remoure els disturbis que aquell dia van sacsejar el nostre barri, continunant així amb la línia criminalitzadora que ja van iniciar aleshores. Amb això no vull fer entendre que sóc partidària d'oblidar els fets ocorreguts però potser ja ha arribat el moment de fer-ne una petita reflexió, des de la distància que comporta la llunyania dels incidents però a la vegada desde el calor que comporta haver participat en aquella manifestació.

En primer lloc, és important remarcar que el 12-Oct-99 és un cas paradigmàtic de l'estratègia repressiva que els tres poders factics -policia, mitjans de comunicació i jutges- en col·laboració utilitzen per a criminalitzar tots aquells moviments socials que qüestionen l'status quo establert. Així, la Plataforma Antifeixista va ser el blanc perfecte que van utilitzar aquests tres poders per descareditar el moviment antifeixista que aquella data havia congregat a més de 2.000 persones per rebutjar la concentració ultradretana, que durant 16 anys s'ha celebrat a la plaça dels Països Catalans. Doncs, els mitjans de comunicació no van dubtar en cap moment en reproduir tots els comunicats que emetia la policía i el Ministeri d'Interior que afirmaven, falsament, unes connexions amb Jarrai inexistents. A la vegada que van silenciar i continuen silenciant tot el treball que aquesta Plataforma ha duut a terme durant anys com és la celebració de les Jornades Antifeixistes i Antiracistes a les Cotxeres de Sants. Els mitjans de comunicació amb la seva típica i constant tergiversació dels fets foren els qui crearen l'alarma social que més tard va permetre a la jutgessa Remei Bona ordenar l'ingrés a presó de 14 persones detingudes. Però no crea més alarma social que feixistes organitzats i amb pistola, matin, apallissin o agredeixin diariàment a immigrants, homosexuals gent sense sostre, etc.? La seva lògica no s'entén i jo no m'esmararé en desxifrar-la...

En segon lloc, i referent als disturbis que Sants va viure aquell dia potser si que cal fer-ne un esment, sobretot després de la corrupció mediàtica que ens tildava als manifestants de vàndals, feixistes, violents, i un llarg etcètera d'adjectius, frases, títols i titulars desqüalificatius. La violència que aquell dia va ser present a Sants no és violència gratuïta, surt de la ràbia que provoca que la policía impedeixi el transcurs de la manifestació per protegir la concentració ultradretana que apel·la impunement al genocidi, el racisme i el feixisme. Es van produir enfrontaments amb la policía i es van atacar bancs i inmobiliàries, i això és molt diferent de la quotidiana violència feixista contra persones. No es pot negar que es produïssin actes de violència contra coses, però s'ha de remarcar que en cap cas es va tractar d'agressions a persones, sinó que van ser atacs selectius cap a institucions que reprodueixen l'altre feiximse, el feixisme econòmic, el de la desigualtat social. Fruit de la ràbia acumulada per les agressions feixistes, fruit de la impotència i la indignació, sorgí una reacció impactant. Les víctimes, en aquest cas, no foren els febles o les diferents: foren els poderosos: entitats bancàries, inmobiliàries especuladores, grans empreses que s'omplen les butxaques aprofitant-se de les nostres dificultats, que s'enriqueixen en base a necessitats tant bàsiques com la vivenda. Que no dubten en imposar lloguers insultants, en embargar pisos dels més humils, en hipotecar la vida de la gent.

En tercer lloc, després d'aquest preludi sobre com van anar els disturbis aquell dia, és el moment, ja que més val tard que mai, de demanar disculpes a tot el veïnat que es va veure afectat. Tot i que també s'ha de remarcar que les destrosses del mobiliari urbà durant qualsevol càrrega policial són fruit sovint de la mateixa policía i les pilotes de goma que llença amb força i de manera incontrolada. També s'ha de reconèixer que els containers cremats no és més que un mecanisme de defensa davant l'intent d'evitar la duresa i brutalitat de l'actuació policial. Però tampoc cal escarbar més, segurament el veïnat té un mal record d'aquell dia i aquestes paraules no són més que un intent de demanar disculpes i explicar amb detall i sense tergiversació els fets que van ocórrer.

Ja per acabar, també m'agradaria remarcar com la lluita antifeixista ha continuat avançant després del 12-Oct-99. Tot i que va ser una patecada molt forta l'empresonament de 14 persones, va ser una victòria significativa que el dia següent de la sortida de la gent empresonada més de 8.000 persones es manifestessin contra la brutal estratègia repressiva que s'havia duut a terme. Però l'antifeixisme ha continuat avançant i al nostre barri ha nascut una Plataforma Cívica per un 12-oct en Llibertat, arrel dels fets ocorreguts l'any passat, que ha aglutinat una àmplia diversitat de gent del barri per combatre i fer fora del barri i de tot arreu un enemic comú: el feixisme.

Maika Rodríguez

Frases que s'han escoltat els últims 12 d'octubre a la Plaça dels Països Catalans

"Hay un horizonte en España de inseguridad, de vergüenza, de droga, de terrorismo y de falta de amor"
"España ya no es una ni grande ni libre, porque surgen nacionalidaders independentistas, porque los políticos la han situado en la cola de los países y porque si no se tiene trabajo no se tiene libertad"
Ricardo Vicario, conseller nacional de Falange Española, 1989

"La Generalitat impulsa una campanya de control de natalitat perque no neixin catalans que defensin Espanya"
Josep Anglada, vicepresident del Frente Nacional, 1989

"Los valores de la raza española están simbolizados por la religión y el ejército. Las gestas más grandes de España se han hecho cuando se han unido cruz y espada".
Agustín Castejón, 1989

"Hoy hace quinientos años que un grupo de españoles descubrió un nuevo mundo, y gracias a ellos un continente entero piensa, habla y reza en español".
"Visca Catalunya espanyola, arriba España y arriba Europa".
També va exaltar la "gallardía española", es va congratular que "el Padrenuestro se siga rezando en español" i lloà Catalunya "porque tiene un nexo intangible con España: la letra ñ" **Juan Oliveros, vicesecretari de Juntas Españolas, 1992**

"En la sangre de los jóvenes hay el porro, la droga y, en definitiva, el preservativo".
"Aquí se ha reunido el pueblo catalán auténtico, la mejor juventud de España"
"El aborto es el mayor crimen que puede hacer la humanidad".
Luis José Cillero, secretari general de les Juventudes del Frente Nacional, 1992

"Es triste que el PP pierda los pocos hombres honestos que le quedan".
(en referència a Vidal Quadras)
"Pena de muerte para los delitos del terrorismo separatista".
Ricardo Sáenz de Ynestrillas, dirigent d' Alianza Nacional, 1996

"la ikurriña es un trapo asesino, la bandera de la muerte".
Gloria Posadas, presidenta del Círculo de Mujeres de Europa, 1993

"En Cataluña hay un sector racista que cree desde su soberbia y su ignorancia que la raza catalana es superior a la del resto de España".
Margarita Díaz, mestressa de casa, 1983

"España es una idea que no puede morir y por eso saldremos al encuentro de todos sus males y los atajaremos sin contemplaciones"
Rafael Graells, advocat feixista, 1984

CRONOLOGIA DELS 12-O (1987-1999)

1984-1986

Després d'un primer any conflictiu, els següents Homenajes a la bandera resulten relativament tranquils. Durant el míting del 12 d'octubre del 1984 es reparteixen octavetes on es demanava als assistents que *"vuestro entusiasmo no os lleve a pronunciar gritos o invocaciones, ni a observar o secundar actitudes que pudieran ser malentendidas o incluso provocadas y aprovechadas por quienes desearían acabar de una vez y para siempre con la unidad de España"*. Aquells anys l'independentisme combatiu pren força entorn l'MDT (Moviment de Defensa de la Terra), que participa activament en les manifestacions contra el Dia de la Hispanitat. El 1985, centenar de persones es concentren davant el Govern Civil i, davant l'amenaça policial, es traslladen a les Rambles on apedreguen la seu de Radio España. L'any següent, la cita, que aplega 2.000 persones i és convocada per un ampli ventalls de grups, acaba també en disturbis, amb nombroses banderes espanyoles cremades, dos còctels molotov contra el Banco Central i quatre detencions. Al primera hora del matí, la Crida a la solidaritat es concentra davant el monument a Colon on, com cada any, les màximes autoritats civils i militars realitzen una ofrena floral. També es produeixen enfrontaments esporàdics amb feixistes que es desplacen en cotxe buscant brega.

1987-1991

No és fins el 1987 que la plaça dels Països Catalans torna a ser un focus de seriosos incidents. Elements feixistes aprofiten la concentració per ajuntar-se, i un cop finalitzat l'acte, baixar al centre de Barcelona a la cacera de "rojos y separatistas". Per aquella època, el míting ultra era convocat per grups com la Confederación Nacional de Combatientes, Juntas Españolas, Frente Nacional o Falange Española, i comptava amb la presència de "nostálgicos del régimen", de les personalitat més conegudes de la ultradreta catalana i una creixent presència de naziskins. La participació, però, va minvant de 2.000 a les 1.000 del 1991. El 1987 la Crida reuneix 1.500 persones per rebre el Tren de les nacions; alguns dels participants són atacats. Poc temps després es cosntitueix la Comissió Catalana Contra la Celebració del Cinquè Centenari (CCCCCC), formada per organitzacions de l'esquerra entraparlamentària. El propers anys organitza manifestacions unitàries amb el suport de l'MDT, ERC, ENE, LCR, PCC, MCC o la Crida on s'arribaven a concentrar entre 1000 i 2000 persones. Cada any, però, es produeixen enfrontaments en apropar-se els fatxes al centre de la ciutat, lloc on se celebraven les manifestacions contra la Hispanitat. Cada 12 d'octubre es produeix alguna detenció: militants independentistes, un insubmís, persones que cremaven entanqueres, detinguts per disturbis... En canvi, una escandalosa passivitat policial envolta les ràzzies protagonitzades pels joves nazis provinents de l'acte ultradretà. El punt àlgid de les agressions ultres es produeix el 1991, quan apallissen salvatgement un jove que sortia de l'Estació i després es desplacen en gran nombre al centre i realitzen una autèntica batuda, destrossant una paradeta de la CNT i ferint un reporter gràfic. En cap moment la policia intervè, tot i que ràpidament actuen en veure cremar una bandera espanyola, detenint dos joves.

1992-1993

De nou, es continuen fent els actes feixistes a la pl. dels Països Catalans, celebrant el 5è Centenari i la labor colonitzadora i espanyolitzadora que es va derivar del descobriment. Es concentren entre 1000-2000 persones. Assisteix a l'acte Ricardo Sáenz de Ynestrillas. La resposta al 12 d'octubre va evolucionant. Al 1992, l'Assemblea de grups contra el Cinquè centenari convoca una concentració que pateix la visceral política de consens que es començava a viure llavors: pocs moments després de començar, es produeix una contundent càrrega policial que acaba amb 30 detencions. Els feixistes també són dispersats quan intenten arribar a la plaça Catalunya i 24 d'ells són detinguts. Al 1993, la convocatòria esdevè clarament antifeixista. La plataforma creada arrel de l'assassinat del Guillem Agulló la primavera anterior intenta respondre a l'acte ultradretà a la plaça Universitat, fet que va impedir la policia amb una contundència similar a la del 1992. El resultat va ser de 59 retencions per l'aplicació de la llei Corcuera.

1994-1997

En els següents anys, la participació de feixistes al seu acte baixa considerablement de 1500 a 400 persones l'últim any. Es compta amb l'assistència de dirigents de la Asociación de Defensa de España (fusió de diferents grupúsculs) i un altre cop d'Ynestrillas (dirigent d'una nova organització, l'AUN -Alianza para la Unidad de España-). La Plataforma Antifeixista, tot veient la impossibilitat de manifestar-se per la ciutat, celebra durant quatre anys un festival antirracista i antifeixista a les Cotxeres de Sants, on s'apleguen entre 3000 persones el primer any, reduint-se quasi a la meitat la participació al darrer. S'organitzen campanyes de sensibilització cap a entitats i veïnat del barri. Es proposa al Ple del Districte que aprovi una moció denunciant l'acte de Països Catalans, que no tira endavant. L'any 97 es canvoca una manifestació antifeixista al centre de Barcelona on es concentren 500 persones i es fan destrosses a la seu del AUN i es crema la bandera franquista de la façana. L'actuació de policies secretes provoca la detenció de quatre persones.

1998-1999

Ynestrillas amb el seu acte feixista només aconsegueix reunir 500 persones. La Plataforma Antifeixista torna a canviar d'estratègia i, davant el manteniment del Homenaje a la bandera, l'any 1998 convoca una manifestació més directa on hi assisteixen entre 1500 i 2000 persones. Hi ha 7 detencions, molts retinguts/des violentament i agressions per part de nazis dies abans i després de la data. Dels més de 300 policies antiavalots, 5 d'ells acaben ferits amb contusions. L'any 99 assisteixen a la convocatòria més de 3500 persones. Es produeixen nombroses destrosses a immobiliàries, ETTs, i entitats bancàries. Hi ha un gran desplegament policial al barri de Sants (més de 500 agents). La jornada es salda amb 26 detencions, entre aquestes 3 joves menors de 16 anys. Enfront l'Habeas corpus presentat per familiars, amigues i amics, la jutgessa Remei Bona (jutjat d'instrucció núm.28) el denega i demana presó preventiva per 14 dels 26 detinguts i detingudes. Al cap de 7 dies sortien els 14 presos i preses per la forta pressió popular.

12 d'octubre del 2000?

Com ja sabreu, el present any la Plataforma Cívica per un 12 d'octubre en llibertat ha convocat una acampada i una complerta jornada d'actes a la mateixa plaça on els feixistes fa 17 anys que realitzen l'acte. Ara per ara, estem esperant què diu la Delegació de Govern en relació al permís. Sigui el que sigui, enguany difícilment es celebrarà el *"Homenaje a la bandera"*.

L'any 1999 en imatges



Manifestació antifeixista al carrer Badal.


Enfrotament amb els policies que protegien els feixistes.





Disparant pilotes de goma.

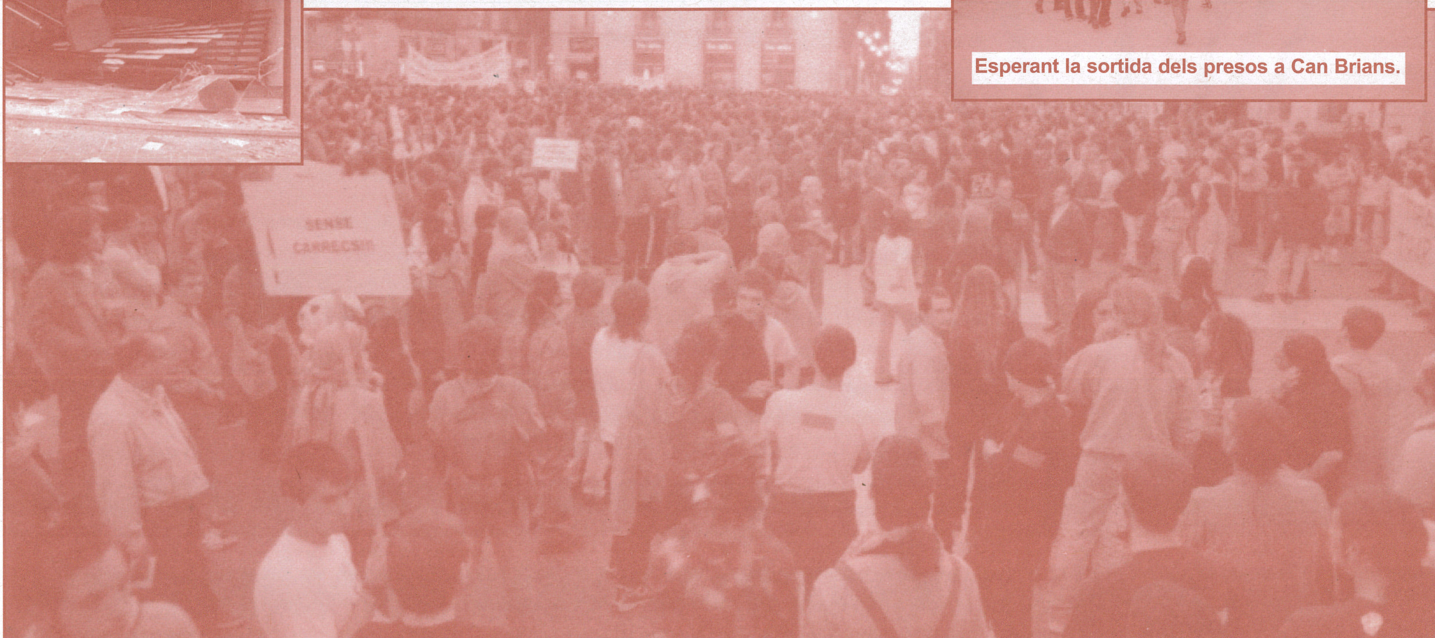

Amb les porres preparades a carretera de Sants.



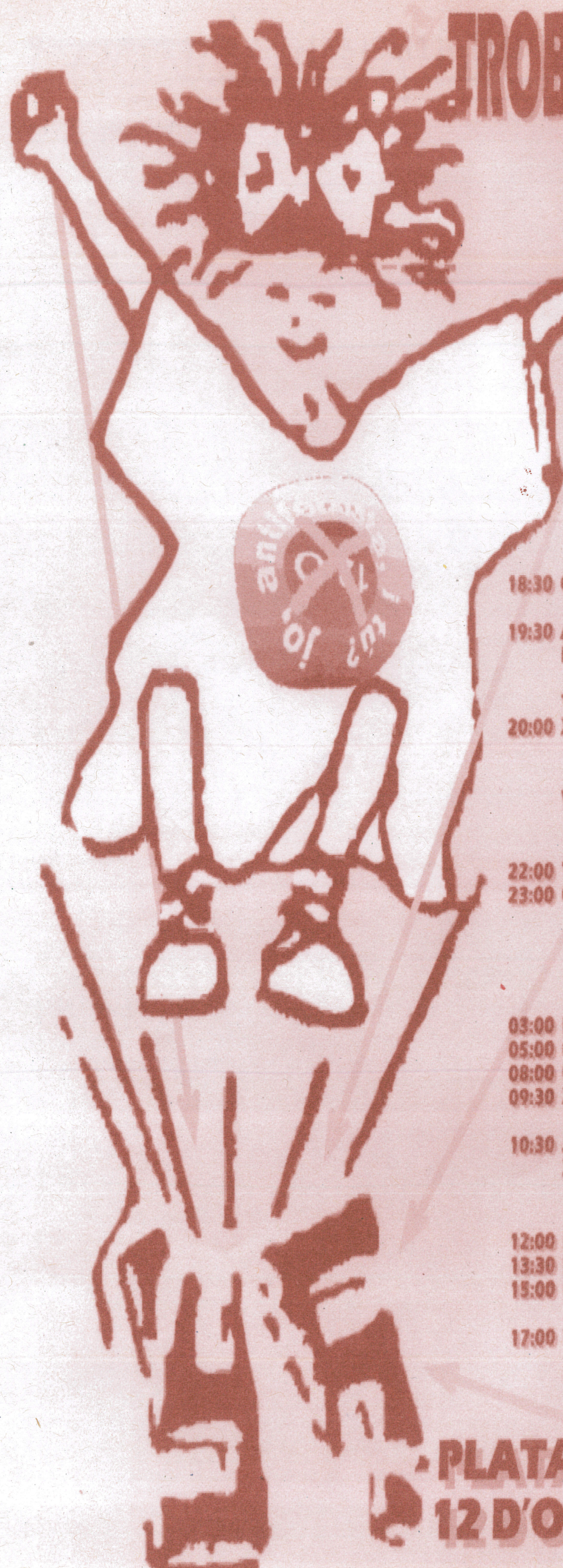
Immobiliària apedregada.


"Secretes" detenint un noi.


Esperant la sortida dels presos a Can Brians.


Plaça Sant Jaume plena de gom a gom al final de la manifestació per la llibertat dels presos antifeixistes el 23 d'octubre de 1999.

TROBADA PER LA JUSTICIA SOCIAL I EL RESPECTE ENTRE CULTURES



11 i 12 d'octubre del 2000
Pl. Països Catalans

11 d'Octubre

18:30 Cercavila reivindicatiu amb la Banda del Surdo. Sortida desde Pl. Sants.
19:30 Acampada i instal·lació d'exposicions.
Recital poètic a càrrec del grup poètic Leon Felipe de l'Ateneu Enciclopèdic de Sants.
Timba de contes.
20:00 Xerrada:
Causes de la immigració i la situació en què es troben en arribar a l'Estat Espanyol.
Videos:
Document sobre la lluita dels "Sans papiers".
"Els Mitjans de comunicació i la immigració."
22:00 Trobada de diables de Barcelona.
23:00 Concert:
Pomada (música tradicional)
Rabia Positiva (hardcore)
Inadaptats (rapcore)

12 d'Octubre

03:00 Dj's amb música diversa (patxanga).
05:00 Cinema: "Saïd".
08:00 Cacerolada i xocolatada popular.
09:30 Xerrada informativa:
Les mobilitzacions contra l'FMI i el BM a Praga 2000.
10:30 Jocs infantils.
Xerrada:
Feixisme... Ni al barri ni enlloc! (amb Andrés Sorel i Jordi Dauder)
12:00 Pregó amb castellers i geganters.
13:30 Dardo Soria (cantautor argentí).
15:00 Botifarrada contra el feixisme, amenitzada amb el pallasso Jean Duboise i les cançons d'en Titot.
17:00 Teatre:
"Rumbo a un 3er. mundo" per Zamba Canuta.
"Segle XX: poesia i revolució" amb Cocou.
+ artista convidat.

PLATAFORMA CÍVICA PER UN 12 D'OCTUBRE EN LLIBERTAT.

Posa't al dia a www.antifeixistes.com

espai d'opinió

Estètica juvenil o moda feixista

Fa uns anys que és bastant habitual a tots els barris populars de Barcelona trobar joves d'entre 14 i 25 anys asseguts a les places, joves amb una estètica propera als skinheads i amb una actitud bastant agressiva. El fet de trobar joves a les places del barri bevent unes cerveses o fumant uns "porrets" no és res de nou, de fet sempre hi ha hagut colles de joves que ho han fet, tampoc és criticable l'estètica que puguin portar, el problema real comença quan adopten l'actitud agressiva, "*fanfarrona*" i autoritària dels skinheads (boneheads). Les colles o bandes als barris no són noves i les, més o menys habituals, baralles entre diferents grups tampoc, la diferència del fenomen actual rau en l'extrema violència amb què es produeixen, només hem de recordar l'últim cas a Sants on van deixar en coma a un jove magrebí. L'altre aspecte preocupant d'aquesta moda juvenil és el mimetisme respecte als naziskins i els ultres del futbol, dels quals adopten una pseudo-ideologia feixista i espanyolista fent ostentació de tota mena de banderes "*nacionals*" i moltes vegades amb el "*pollo*" franquista, escuts nazis i símbols feixistes. Encara que no estan enquadrats en cap organització ultradretana, aquest mimetisme els porta de vegadaes a cometre agressions de caire racista. La incultura, l'agressivitat i l'actitud feixista els converteix en "*presa fàcil*" per a organitzacions d'extrema dreta.

No voldria semblar alarmista, afortunadament no són molts els que acaben militant en algun partit ultradretà i a la majoria se'ls acaba la dèria quan es casen o troben una feina estable. Però crec que és important parar atenció i buscar alternatives per a un fenomen que s'està produint als nostres carrers, que a la llarga, tenint en compte la presència cada cop més gran d'immigrants, podria convertir-se en quelcom de perillós per a la convivència pacífica entre persones de diferents cultures.

Gregor

Ressenyes



Terra i Llibertat. 100 entitats dels Països Catalans. *Edicions 62*

Barcelona, maig del 2000

Aquest llibre, escrit en forma d'assaig periodístic, és un viatge arreu de les comarques dels Països Catalans que pretén donar una visió general del seu ric teixit associatiu. Aquest viatge té 100 etapes, i en cadascuna d'elles es visita una entitat que, a partir d'un treball local o comarcal, lluita per la transformació de la realitat en la qual viu. Aquest llibre és el fruit de dos anys de recerca que el Col·lectiu Terra i Llibertat ha dut a terme amb l'objectiu de (en paraules dels mateixos autors) "descobrir aquell país real que massa sovint queda eclipsat pel soroll mediàtic", un país real que, entre altres coses, es caracteritza per la seva diversitat: col·lectius ecologistes, grups de recerca, centres excursionistes, associacions culturals,...

A tall d'anècdota, senyalar que el teixit associatiu de la vila de Sants també té el seu lloc en el llibre a través del CSA Can Vies i del Casal Independentista Jaume Compte.

Terra without grenzen. ***O Jarbanzo Negro.*** *Editat per El Lokal*



En aquest disc trobareu una cascada de ritmes, un poti-poti explosiu que sense cap tipus de vergonya barreja el hip hop o el drum&bass amb la les gaites o el hardcore. Deixa en ridícul el concepte de mestissatge amb el qual ens han estat bombardejant continuament els últims anys. Les cançons reflecteixen els gustos musicals i els orígens dels components de la banda (són onze, suïssos, gallecs i algun holandès). *"Nuestra cultura es una mezcla de culturas. No somos puros, puristas o avemaríapurísima. Nos gustan los grelos y el falafel, ambos igual de buenos. Esto no significa que no apreciemos y respetemos las idiosincrasias locales, tradicionales, etc... Y tanto, las respetamos y nos gusta ir más allá, proponemos acercamiento y, porqué no?, mezcla. Como el cocido nos hierve la sangre. Nos hierve de amor, de emoción, de diversión pero también de odio y rabia, de impotencia incontenida ante un mundo absurdamente injusto. Basta!! Abajo el inconformismo, utilicemos nuestra creatividad, soñemos realidades y realicemos sueños. No hay final. No existe la última parada. No existe la utopía, es una mentira para necios, una excusa barata.(...) Nada es imposible....... Hazlo!!!!!!!"* El text que trobem al final del llibret del CD, juntament amb un poema de Mario Benedetti, promet, no?

Assalt policial al districte de Sant Andreu

11 persones detingudes durant 34 hores per protestar al despatx del regidor.

SANT ANDREU.- El dimecres 20 de setembre a primera hora del matí, 10 persones van entrar a la seu del Districte de St. Andreu, i es van dirigir al despatx del regidor Ferran Julian. Un cop allà van desplegar des del balcó una pancarta que deia: *"Aturem el Desallotjament de La Galia i Kan Makarra. ANDACATA Culpable. Districte Còmplice"*, i van explicar al regidor que allò era una acció pacífica de protesta i el van convidar a marxar, però aquest s'hi va negar, quedant les portes obertes tota l'estona. Durant ben bé una hora es va demanar insistenment al regidor que es posicionés davant la brutal especulació que afecta al barri, i més concretament el cas de La Galia (Centre Social andreuenc), que serà enderrocada amb permís municipal, per després abandonar el solar, en una clara estratègia especuladora per part d'ANDACATA que vol així pressionar als i les veïnes per expulsar-les. La resposta municipal no es va fer esperar, el mateix Julian va trucar a la policia i una hora més tard els antiavalots de la guàrdia urbana assaltaven el despatx del regidor sense previ avís i detenien violentament a la gent amuntegant-los un sobre l'altre al mig de l'habitació, rodejats de policies que els colpejaven quan aixecaven el cap. Un policia encaputxat, suposadament de la brigada d'informació, va entrar a intimidar-los, mentre un altre els grabava amb una càmera de vídeo. A fora les coses no anaven gaire millor i els antiavalots carregaven sense cap justificació dues vegades contra la poqueta gent que es concentrava davant l'edifici per recolzar l'acció: van ferir a cops de porra i patades a vàries persones, un noi va ser detingut davant la indignació i la impotència de molta gent.



5 antiavalots municipals arrosseguen violentament una manifestant.

L'Ajuntament de Barcelona va decidir acusar-los, de 3 delictes penals: usurpació, retenció il·legal i resistència a l'autoritat. Així van ser detinguts i traslladades a la comisaria-búnker d'Aiguablava, on van continuar les coaccions psicològiques i les humiliacions, la desinformació, les mentides i amenaces... en total 34 hores de detenció, per finalment sortir en llibertat sense càrrecs penals, 10 persones queden acusades només de falta lleu i el noi detingut a la plaça va quedar sense càrrecs.

Xibarri 25/9/00



Una vianant salva una noia dels cops d'un policia municipal.

La Favb rectifica les paraules del regidor

Demanen que retiri unes declaracions contra el moviment veïnal.

SANTS.- El 17 de juliol es podien llegir a la premsa oficial unes declaracions del regidor de Sants-Montjuïc, Pere Alcober, en tant que regidor de Participació Ciutadana, en les que carregava tintes contra el moviment veïnal organitzat. Frases com: *"S'han de buscar noves línees per l'efecte barrera que el moviment veïnal organitzat acaba sent per a la participació dels ciutadans"* i *"Ens interessa especialment la participació d'aquests ciutadans anònims que ens podran dir amb exactitud què pensen, sense contaminacions per militància en alguna associació"*, van fer que la junta directiva de la FAVB remitís un escrit al Sr. Alcober i a tots els grups municipals, mostrant la seva preocupació per aquestes paraules (i d'altres, que no podem transcriure per falta d'espai), i per la proposta d'aquesta regidoria d'un projecte en el que primaria la participació ciutadana a nivell individual, al marge de les associacions. El sistema escollit per triar les persones convidades a participar en els consells consultius, seria un sorteig aleatori a partir del cens.

La FAVB apunta en el seu escrit que quan s'han creat plataformes ciutadanes de caire reivindicatiu, ha estat perquè no existia cap associació de veïns a la zona, i que, certes vegades, s'han acabat creant per solucionar els problemes. I en el cas contrari, s'ha donat la col·laboració entre les associacions veïnals i les plataformes ciutadanes. Desmentien d'aquesta manera les insinuacions insidioses del regidor socialista sobre el fet que els veïns i veïnes s'organitzen cada vegada més, al marge de les associacions veïnals.

El que realment li molesta al Sr. Alcober és que els ciutadans i ciutadanes s'organitzin i ja no estiguin disposats a esperar les respostes administratives als seus problemes, que, en la majoria dels casos, triguen a arribar.

Explotació laboral a les presons catalanes

PRESONS CATALANES.- L'explotació laboral dels presos i preses a les presons catalanes s'ha convertit en un negoci rentable pels baixos salaris i la inexistència de costos laborals. A Catalunya, 2.600 presos i preses treballen per un salari mig de 300 pessetes/hora en els 32 tallers habilitats en nou de les presons catalanes i supervisats pel CIRE (Centre d'Iniciatives per la Reinserció). A més de beneficiar a una llarga llista d'empreses catalanes, aquesta explotació també beneficia a l'Administració, ja que en molts d'aquests tallers es fabrica material per la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia i per la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació. La situació encara és més greu als casos de règim DERT (el règim tancat que substitueix al FIES a Catalunya), que cobren 3.299 ptes/setmana, i a les presons de dones i joves. Amb salaris ridículs, sense contracte, sense alta a la Seguretat Social, sense les mínimes garanties de seguretat, el treball explotador a les presons s'ha convertit en un rentable negoci que l'any passat va facturar 1.239 milions de pessetes.

Contra-Infos
+ Ardi Beltza 4/9/00

Massiva mobilització pagesa a Lleida

Les brutals càrregues policials indignen el sindicat agrari Unió de Pagesos.

LLEIDA/EL SEGRIÀ.- Després de dues setmanes d'intenses mobilitzacions de pescadors, pagesos i transportistes contra l'augment dels carburants; que els governs espanyol i català van intentar acallar mitjançant la repressió policial, desallotjar violentament els piquets que bloquejaven els accessos a les cisternes de la CLH a Barcelona, Tarragona i Girona. A Lleida, la resposta dels pagesos i pageses concentrades va ser contundent, i davant el risc a un atac policial, es van reunir unes tres mil persones preparades amb garrots, i van volcar un camió cisterna en protesta per la repressió policial. L'endemà, el diumenge 2 d'octubre més de trenta mil persones, precedides d'un centenar de tractors, es van manifestar per la capital del Segrià, convertint-se en una massiva i clara resposta als intents estatals d'acabar per la força amb les protestes. Amb crits de *"Visca la terra, Mori el mal govern"*, l'acte va acabar davant la Subdelegació del Govern, que va quedar regalimant de tots els ous que se li van llençar

La Burxa
Enviat especial 2/10/00



5 antiavalots municipals arrosseguen violentament una manifestant.

Abús policial a una concentració pacífica contra la repressió al poble saharaui

MADRID.- La Lliga Espanyola Pro-Drets Humans ha denunciat públicament l'actitud de la policia nacional davant de la concentració pacífica que va haver-hi el passat 19 de setembre en motiu de la visita oficial de Muhammad VI, actual rei del Marroc, a Madrid. Un grup de persones es va concentrar a la plaça de l'Ajuntament d'aquesta ciutat per denunciar les contínues violacions dels Drets Humans en el Sàhara Occidental i els obstacles que la monarquia marroquí posa contínuament a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació: les detencions, les execucions i la implantació d'un estat de setge són les polítiques que el Marroc aplica al poble saharaui. Poc després de que comencés la concentració, la policia nacional va obligar als concentrats a desplaçar-se a la plaça San Miguel, on van ser tancats i rodejats pels agents, que van donar com a única explicació, que cumplien ordres de la Delegació del Govern. Al mateix dia, entre 300 i 400 persones es van concentrar enfront del consolat marroquí a Barcelona i van continuar amb manifestació fins a la Plaça Sant Jaume.

Contra-Infos
25/9/00

Brutal escalada d'assassinats racistes

BARCELONA/SANT PERE PESCADOR.- Aquests darrers mesos es venen repetint nombrosos atacs i assassinats racistes que passen directament a la secció de breus de tota la premsa oficial, sense que ningú digui res i sense cap mena de resposta en forma de protestes; tristament no podem reproduir totes les vegades en que una persona és maltractada vexatòriament simplement per la seva qualitat d'immigrant, ja que són centenars els casos diaris d'aquest tipus a l'Estat espanyol. Un dels casos més greus, però, és el de Hamid Saada, treballador català d'origen marroquí que va ser assassinat en ple carrer Aribau el passat 10 de setembre. Quan sortia d'un bar un grup de nois va començar a increpar-lo fins que un d'ells, sense més, va treure una pistola i el va matar d'un tret. Per tal de protestar, un cop més, contra aquests crims, ATIME va convocar una manifestació al centre de Barcelona. Igualment el diumenge 24 es va realitzar una altra protesta d'unes 200 persones davant l'Ajuntament de Sant Pere Pescador per aclarir la mort en estranyes circumstàncies de Mohammed El Azizi, desaparegut el darrer 8 de setembre a la vila empordanenca. Aquí reproduïm un fragment representatiu de la ràbia que actes com aquest provoca en els familiars i a l'entorn de la víctima: *"...El dret a la vida per les persones immigrades està en permanent qüestionament, i avui no veiem a ningú sortint al carrer per demanar la fi d'aquests assassinats, el que s'imposa és el silenci, matar s'està convertint en un fet natural....".*

Contra-Infos
25/9/00

El judici del Cine Princesa vist per sentència

BARCELONA.- Les 40 persones jutjades per l'okupació del Cinema de Via Laietana esperen des del passat 2 d'octubre la sentència. Durant les sessions del judici, la defensa va ressaltar la brutalitat policial durant el desallotjament, i el fet de que el cinema era un espai abandonat en mans d'una immobiliària especuladora (Finques Forcadell).

Contra-Infos 3/10/00

Esbroncada en contra de la ministra Virulés

GIRONA.- Més de 300 estudiants de la Universitat de Girona van rebre amb una sonora xiulada, la visita de la ministra d'Educació Ana Virulés, que el passat 2 d'octubre va anar a inaugurar el curs acadèmic. No és el primer cop que un polític del partit popular surt mal parat a Girona, ja que són habituals les protestes contra les seves visites a la ciutat. Aquest fet fa que els Mossos d'Esquadra despleguin un gran nombre d'efectius en aquests casos, que sumant-se a la repressió patida per aquest cos policial en les últimes setmanes, va contribuir a caldejar força l'ambient de la visita.

Contra-Infos 3/10/00

el poema

...Hablo de ternura compañero
Usted no sabe
Cómo cuesta encontrar el amor
En estas condiciones
Usted no sabe
Qué es cargar con esta lepra
La gente guarda las distancias
La gente comprende y dice:
es marica pero escribe bien
Es marica pero es buen amigo
Súper-buena-onda
Yo no soy buena onda
Yo acepto al mundo
Sin pedirle esa buena onda
Pero igual se rien
Tengo cicatrices de risas en la espalda
Usted cree que pienso con el poto
Y que al primer parrillazo de la CNI
Lo iba a soltar todo
No sabe que la hombría
Nunca la aprendí en los cuarteles
Mi hombría me la enseñó la noche
Detrás de un poste
Esa hombría de la que usted se jacta
Se la metieron en el regimiento
Un milico asesino
De esos que aún están en el poder
Mi hombría no la recibí del partido
Porque me rechazaron con risitas
Muchas veces
Mi hombría la aprendí participando
En la dura de esos años
Y se rieron de mi voz amariconada
Gritando: Y va a caer, y va a caer
Y aunque usted grita como hombre
No ha conseguido que se vaya...

(fragment d'un text llegit a un acte polític de l'esquerra a Santiago de Chile al 1986)

Pedro Lemebel

Adreces

Hamsa, c/Miquel Bleach 15
Can Vies, c/Jocs Florals 42
CS de Sants, c/Olzinelles 30
Casal Indepe, c/Demòstenes 9
Espai Obert, c/Blasco de Garai 2
Amics de la Bici, c/Demòstenes

l'agenda

Tallers

Dijous de 21-22,30h	**Ball de saló** Preu: 2.500pts/mes	CS de Sants
Diferents nivells i horaris	**Anglés** Preu: 2.000pts/mes	CS de Sants
Dissabte al matí	**Tai-xi** Preu: 2.500pts/mes	CS de Sants
Dijous a les 18h	**Circ i grup d'animació**	C.S.O Hamsa
Dimecres a les 19,30h	**Intel·ligència emocional** Preu: 8.000pts/trimestre	CS de Sants
Dissabtes alterns 10,30h	**Autoestima i canvi personal** Preu: 8000pts/trim.	CS de Sants

Actes

Dimarts 10 d'octubre — **Presentació de l'agenda de la Dona.** — CS de Sants
Org: Grup de Dones del CSS amb una membre del Grup Tamaia.

Diumenge 22 — **Campionat de MUS** — CS de Sants
Org: Grup de rol Silmaril

Divendres 6 d'octubre a les 8 del vespre. **Acte d'homenatge a Jaume Compte** a l'antic local del CADCI (actualment local d'UGT a les Rambles). En acabar, **sopar aniversari dels 10 anys del Casal Independentista de Sants** a l'Espai Mallorca, al carrer del Carme (truqueu al casal per confirmar assistència -490 38 93-)

Concerts i kafetes

Divendres 6 d'octubre	**Kafeta del Frente Fanzinista.** A partir de les 19h.	CSA Hamsa
Divendres 20	**Nit d'espectacles amb el grup** Aire de retasos.	CSA Hamsa
Dissabte 21 d'octubre	**Concert pels detinguts/des del cinema Princesa.** (grups per confirmar).	CSA Hamsa
Dissabte 4 de novembre	**Concert de la campanya pel Brotons.**	CSA Hamsa

Concentracions

Diumenge 8 d'octubre, 12h **Manifestació per la llibertat sense càrrecs dels empresonats a Praga.**
Lloc: Rambla Canaletes

Dissabte 21 d'octubre **Marxa popular** en protesta per la possible ampliació de l'àrea esquiable de Baqueira-Beret fins la Vall d'Àrreu.
*Per confirmar assistència al viatge en autocar: **tlf/93.458.06.86**
Org: Plataforma per al desenvolupament sostenible del Massís de Beret.

Cada divendres d'octubre a les 19h. **Concentració davant del Districte de Sants-Monjuic contra l'empresonament dels antifeixistes detinguts el 12 d'octubre del 1998**

Massa Crítica, ens trobem a les 8 del vespre el primer divendres de cada mes a la plaça dels Països Catalans per recuperar la ciutat del domini dels automòbils. Porta bici i patins.

Jornades per la llibertat d'en Francisco Brotons i la resta de presos en lluita.

Divendres 14 d'octubre	**Presentació de les jornades i les exposicions.**
Dissabte 15 d'octubre	**Xerrada sobre la situació dels presos i preses de la RAF d'Alemanya.**
Divendres 20 d'octubre	**Xerrada sobre la lluita dels pres@s socials a les presons.**
Dissabre 21 d'octubre	**Xerrada sobre la situació d'en Brotons a la presó.**

Del 14 al 27 d'octubre hi haurà dues exposicions, una del quadres i escultures realitzades per pres@s del PCE-r/GRAPO, l'altra sobre el mateix Brotons.

*Tots els actes es realitzaran al Centre Social de Sants a les 18h.